

הקדמה

אמר המחבר המו"ל מראש מקדם הארכתי בהקדמה ארוכה, אכן ראיתי שארוכה מארץ מדה ללא תכלה וקץ, לכך גמרתי אומר לקצר לבאר למעיין על מה אדני החיבור הטבעו.

הנה ידוע שהאמונה בידיעת השי"ת היא באלפי מדריגות לאין סוף, שכפי מה שמכיר ומתבונן יותר בפלאי הבריאה כך מכיר בחכמת הבורא שברא כל, בחכמה בעצה ומזימה, וברור לו אמיתות ייחודו ית' כאור השמש בצהרים.

וכמו"ש בס' חרדים פ"ה וז"ל גם הידיעה בחיוב מציאתו יגדל או ימעט, ושאנו נדע חיוב מציאותו מהכרח אחד או שניים, והמלאכים יחייבו מציאותו ממאה הכרחיות, והמתעלים עליהם מאלף והמתעלים עליהם ממאה אלף וכו'. כן דון מינה ומינה, דהאמונה בתוה"ק שניתנה בסיני ובנביאים הקדושים אשר כל דבריהם גחלי אש, יש בזה מדרגות לאין שיעור, וזהו תכלית ועיקר האדם להכיר יוצרו ולהיות דבוק בעץ החיים את ד' אלהיו.

והדרך להגיע להכרה בנצחיות התוה"ק היא גם ע"י התבוננות, איך שקרא הדורות מראש, ייעד את העתידות באותיות הקדושות בתורה מה שלא שייך כמובן ע"י מעשה אנוש, [וכמו שלהבדיל שאר כל הדתות לא מנסים אפי' להתיימר בזה, כי בודאי שיהיו לאבן נגף אם מיד אם לאחר שנים ואכמ"ל בזה כלל].

ואכן רבות בשנים התבוננתי, דהנה היות והשי"ת נודע לעם סגולתו דרך התוה"ק ככ' כל מצותיך אמונה, א"כ בודאי שלא רק מאורעות כללים כמו גלות ישראל מהארץ אם יעברו על התורה וכו' מבוארים בתורה, שהרי השי"ת שהכל גלוי וידוע לפניו צופה ומביט עד סוף כל הדורות, פשיטא שיראה להחפץ להתבונן בספרו את אלפי ריבואות מאורעות שאירעו בייחוד לעם סגולתו.

וכמו שהדרך להגיע להכרת ייחוד השי"ת היא ע"י התבוננות בחכמה המופלאה שהטביע הבוי"ת בהמון בריותיו לאין תכלית וכנ"ל מהר"ם, וכמו שהארץ בזה בחובת הלבבות בשער הבחינה, כמו"כ דון מינה ומינה שהאמונה בתוה"ק הוא ע"י התבוננות כיצד שהתוה"ק ראתה מראשית דבר אחרית דבר, המון מאורעות לאין תכלית, ולא רק נבואות על כלליות העתיד, כמו שאם נסור אחרי אלהים אחרים תקיא

הארץ אותנו וכו', אלא הצפינה בנועם אמריה מאורעות ההסטוריה בפטרוטרוט בדיוק מבהיל.

ואכן כבר כתב אדוננו הגר"א זיע"א בספד"צ פ"ה וז"ל והכלל כי כל מה שהיה הוה ויהיה עד עולם, הכל כלול בתורה "מבראשית עד לעיני כל ישראל" ולא הכללים בלבד, אלא אפילו פרטיו של כל מין ומין, ושל כל אדם בפרט, וכל מה שאירע לו מיום הולדו עד סופו, וכל גלגוליו וכל פרטיו ופרטי פרטיו, וכן כל מין בהמה וחיה וכל בעל חי בעולם, וכל עשב וצומח ודומם, וכל פרטיהם ופרטי פרטיהם מכל מין ומין ואישי המינים עד לעולם, ומה שיארע להם ושרשם וכו'.

והנה ברור לכל מתחיל שיסוד נורא ומבהיל זה, שאין זה מבואר לא בתנ"ך ולא בחז"ל, וגילה לנו זה הגר"א, הרי ודאי שנגלה לו רז זה מן השמים, במראה ולא בחידות, כמו שנגלו לו ז"ל כל תעלומות חכמה כידוע ומפורסם, ובפרט שרבינו הגר"א האריך בזה שלא כדרכו, ובפרט שרמז שידין רב לו בזאת החכמה שכ' "כידוע ליודעים".

ובאמת שהאיש הנלבב אחרי ראותו דברי אלהים חיים אלו, היה צריך מיד לעזוב כל הבלי עוה"ז, ולהתדבק בדביקות עצום בתוה"ק, דעיקר הטעם שהאדם עסוק בהבלי העולם, הוא בהעלותו על לבו שעי"ז ירווח לו ונס יגון ואנחה, אכן בהעלותו על דעתו שכל פרטי פרטים הכל נגזר עליו מראשית אחרית, א"כ אין הוא שותף ואחראי כלל לכל מה שיארע לו, ויגיע לאהבה עזה לרוממות התורה.

אכן הרי ודאי שזה מרומז בר"ת וס"ת וגמטריאות וכו' וכו', אשר כ"ז אינו שייך לנו כלל וכלל, שאפשר להמציא גמטריאות באופן אחר אם המעשה היה להיפך וכו' וכו'.

והנה הרי פשוט שזה שהתורה לא כתבה מפורש באר היטב מאורעות העתידים בפטרוטרוט הוא, דא"כ היתה מתבטלת הבחירה, אכן מאידך הרי ודאי שהתוה"ק הצפינה בצוף אמריה, שהחפץ והמשתוקק לראות ייעוד התורה, יראה בעליל נוראות אמיתות התורה, וכבקשת אדוננו דוד גל עיני ואביטה נפלאות מתורתך, והאמן לי קורא יקר שכו"כ פעמים לאחר שנפתחו השמים ואראה מראות אלהים, והאיר השי"ת עיני הסתומות לגלות צפונות נוראות התוה"ק, שמאות מאורעות שאירעו אלפי שנים אח"כ, נחרטו עלי חרט באש שחורה ע"ג אש לבנה, במראה ולא בחידות, בידי מבחר המין האנושי מפי הגבורה, זכיתי להרגיש כעין מש"כ הרמב"ם (בפ"ב מיוסדה"ת) בשעה שיתבונן וכו' מיד הוא אוהב ומשבח ומפאר ומתאוה תאוה גדולה לידע השם הגדול וכו', וכשמחשב בדברים אלו עצמן מיד הוא נרתע לאחוריו וירא ויפחד ויודע שהוא בריה קטנה ושפלה אפלה עומד בדעת קלה מועטה לפני תמים דעות, כמו שאמרו חכמים בענין אהבה שמתוך כך אתה מכיר את מי שאמר והיה העולם, (והוא בספרי ואתחנן פל"ג).

ועמדתי כגבר נדהם לראות גם בזה נפלאות נותן התורה, שדברים נכוחים ישרים למוצאי דעת, נצפנו מידי כל, ככ' (ישעיה מד, ז) שמעו שמע ואל תבינו וראו ראו ואל תדעו, עד עת בוא דבריה לגלות מצפונייה ולהאיר סתריה.

ואבאר דברי בקוצר נמרץ, הנה כל הוגה ומעיין ישר בתוה"ק, שופט בצדק שלפום ריהטא, מצוי למאות ייתורים של תיבות ומשפטים, ובהרבה פעמים סדר הסיפור אינו לפי הסדר המתאים להכתב, ולפעמים א"מ כל סיפור התורה שחלילה וחס נראה כסיפור דברים של מה בכך, והדוגמאות בזה למאות, וכמו בספור לידת זרח ופרץ שהתורה מספרת רגשות של נשים המילדות מה פרצת עליך פרץ וכו', וכהנה למאות, וכמו"כ לפעמים תמוה שהתורה מספרת מעשה שולי בעליל באמצע סיפור דברים, כמו פטירת דבורה מינקת רבקה, באמצע סיפור יעקב בבית אל, וכהנה קושיות ודקדוקים לאלפים. ולפעמים אחרי שהתורה ייעדה הרע שיארע לנו, ושבעתיד נזכה לטוב, שוב אח"כ התורה מייעדת על הרע, לדוגמא כתי' (ויקרא כו, מ) והתודו את עונם וכו' ושוב כתי' אח"כ אף אני אלך עמם בקרי.

והמפרשים עמדו על כל הדיקדוקים ותירצו מה שתירצו, אכן המשכיל לא נח ולא שוקט בהם, וכבר ידוע מה שמרן הגר"ח זצ"ל אמר שכשיש כמה קושיות בהכרח שיש תי' אחד על כל הקושיות.

ובאמת שזהו התי' על כל האלפי תמיהות הנ"ל, שכל עיקרה של התוה"ק הוא להראות לעין כל ונכחת אמיתות התורה, ולא מראש בסתר עושיתי, וכל סיפורי וייעודי התורה מכוון בדקדוק עצום ונורא על אלפי ריבואות הפרטים שאירעו במשך ההיסטוריה, ולכך אף שהצפינה התורה את העתידות כדי שלא לשלול הבחירה, מ"מ המשכיל יראה בעיניו ובאזניו ישמע ולבבו יבין, שכל מאות אלפי הדקדוקים הם להראות את העתידות, ולכך אף שלפי הפשט יש אולי לכל קושיא איזה תי' דחוק, מ"מ המשכיל הנלבב יראה בעיניו מראות אלהים וירגיש באמיתות קריצותיה ורמיזותיה של התורה, ושב ורפא לו.

ולא אכחד שהתעוררתי ללימוד נורא זה היה דרך הס' נפלאות מתורת השי"ת שיו"ל ע"י הרב בן ציון שלעז לפני כמאה וחמישים שנה, וזכה להסכמה מופלאה מקודש הקדשים המהרי"ל דסקין זיע"א שכ' ע"ז וזל"ק "אין לך ח"ך מתוק מזה לדרוש קוצי אותיות שבתורתנו הקדושה על שם העתיד" [ונפלא להתבונן שגם מלאך שרף זה, נהנה במלוא חופנים נחת מחיזוק האמונה בדרך זו, בינה זאת].

אכן אין שני נביאים בסיגנון אחד, בפרט שברור כשמש שהיות וזהו כל תכלית סיפורי התורה הם להוכיח לעין כל ונכחת אמיתות התורה, ככ' כל מצותך אמונה, לא שיך ליישב את הדוחקים והייתורים והחסרות והיתרות והזרות שבספורים, ביישובים דחוקים, ופלפולים זרים, שהרי כיון שתכלית כל זה להוכיח אמיתות התורה, איך התורה

תכתוב סיפור דברים ולפרשו שמרמז על העתיד, ועדיין הדוחק דוחק, ואדרבה לאחר שמתברר שמכוון על מאורע עתידי מסוים, בהכרח שכל אות ותג וקוצו של יוד מכוון ומוכרח בבהירות ללא פקפוק כלל, ובטוחני שכל מעיין בספרי זה יראה בעיניו את המראה הגדול הזה, ובאוזניו ישמע קול אלהים חיים מדבר מתוך האש, ולבבו יבין באמת היחידה המקפת את כל היקום, ואשר הלך בחשך ראו יראה אור גדול, אור האמונה ושב ורפא לו.

ואפשר שזהו שרמז אדוננו דוד (תהלים קיט, יח) גל עיני ואביטה "נפלאות" מתורתך, דמהו הלשון "נפלאות" הו"ל לומר דעה והשכל מתורתך, ואפש"ל [ע"ד הדרוש] דזהו שהתפלל דוד שיתגלה לו עוד ועוד פלאות לאמיתות התורה, דהנסים והנפלאות שבתורה שנועדו להוכיח אמיתת התורה, אין להם סוף כדאמרי' העושה גדולות עד אין חקר ונפלאות עד אין מספר, והיינו ע"י שהשי"ת מאיר לאדם אין מאורע וסיפור שאירע מאות ואלפי שנים אח"כ כתוב באר היטב ללא דוחקים, [ואדרבה אם כפירוש הפשוט קשה ע"ז הרבה קושיות] הריהו מתמלא בשמחה עצומה על שזכה לאמונה בהירה באמיתות התורה מעל כל צל ספק, וזו היתה בקשת דוד מלך ישראל חי וקים וא"ש.

[והנה] דרך כלל לא הבאתי קושיות ופקפוקי האפקורסים, מהטעם שכ' בס' חיי עולם בהקדמה, מ"מ דע לך המעיין שלאחר שתקרא היטב בחיבורנו יתנדפו ויכלו כעשן הקושיות והספקות וז"ב]

ועתה לך קורא יקר שהתברר לי מעל כל ספק שספרי הנביאים שהיו במשך קרוב לאלף שנה, הם הם המפרשים הגדולים לבאר סתומות התורה, ולפעמים ברור שזוהי כוונת הנביא בדברות קדשו לבאר את הנאמר מראשית דבר אחרית דבר.

עוד זאת נתתי אל לבי ונסיתי בחכמה שאלפי הייעודים שבתורה שכמובן הכל התקיימו ולא נפל צרור ארץ, עוד זאת יתירה שאין שום ייעוד אפילו הפעוט ביותר, שלא תועד בזמן שהתקיים הייעוד, אם ע"י ספרי הנ"ך או להבדיל ע"י ספרי הסטוריה מוסמכים של אותה תקופה.

והביאור בזה פשוט כיון שזהו תכלית התורה שבונים יולדו יקומו ויספרו לבניהם נפלאותיו ועלילותיו אשר הראם וישימו באלהים כסלם, וכל מצותיך אמונה, הרי פשוט שסיבב השי"ת שהמאורע יתועד ע"י סופרים וספרים שיתברר לכל מבקש אמונה.

וידעתי גם ידעתי שאין בי לא חכמה ולא תבונה, ואיני צריך אף לכתוב זה, דהיעלה על הדעת שיתוש קל ונבזה יתנצל שאינו יצור חכם ונכבד, ופשוט שנעלמו ממני ידיעות חשובות בענין חבורי, ואשמח עם כל הערה והארה בנושא החבור.

ובפרט בעניני הסטוריה שנכתבו בספרי, האמן לי הקורא כי מעולם לא התעסקתי בזה, ורק לצורך חיבורי, קראתי קצת כחותה על גחלים, בספרים שנכתבו ע"י סופרי ישראל הכשרים, כספר המקבים ומלחמות היהודים וספר יוסיפון ועוד, וחוששני שטעיתי בקורות הימים למלכי ועם ישראל ואבקש מכל קורא שיתקנני ויבוא על שכרו.

אכן דע לך נאמנה שהיו ענינים שעלו לי בהרבה צער ויגיעה לא יאומן כי יסופר, ובזה ובדכוותה נאמרו דברי הרשב"א שבת צט. ד"ה שתייהן בשם רה"ג וז"ל והזהרו בפ"י זה כי בטורח גדול נגלה לנו עכ"ל, ולכך אבקש ממך קורא נעים לדקדק ולשנות ולשלש בדברינו דלפעמים רמזתי בדברי ענין שלם שלא רציתי להאריך בזה.

וידעתי גם ידעתי שיהיו אנשים חכמים בעיניהם ולא ימצא חן בעיניהם מדברים הדברים שבספרינו ויכתבו דרך קנתור וכו', ואומר אני שיהא לבם סמוך ובטוח שלא אענה חורפי דבר ואהיה כאלם שלא שומע, והנני מבהיר דתורה מגילה מגילה נתנה וכמה נושאים נרחבים בספרי כמו עניני תקופת השעה וכדו', כתבתי בהרבה מקומות וכל מקום שכתבתי כפי אשר האיר השי"ת את עיני באותו זמן לכך ידע הקורא הכלל שד"ת עניינם במקום אחד ועשירים במקום אחר וד"ל.

עוד דע שכיון שאין עתותי בידי אשר ב"ה זכיתי להרביץ תורה והוראה לסגל אברכים בני עליה מופלגים, עוד זאת הנני מרביץ תורה ויראה לצעירי הצאן, לכך אבקש שלא להטרידיני בשאלות שאינם מענין חיבורי.

ומקרב לבי אודה להשי"ת שהביאני עד הלום והרבה אותי בטובות אין ספור ומה אשיב לד' כל תגמולהי עלי.

והנני לבקש מהשי"ת בלב נשבר ורוח נדכאה שהמעין בספרי זה תתעורר בו רוח טהרה לההביל הבלי עוה"ז ולהתעורר ברגשי קודש לאמונה אמיתית בהשי"ת ותוה"ק, ולהתדבק ולחסות בעץ החיים אכ"ר.

ובזה אסיים שיזכני השי"ת אותי ונו"ב שתחי', שנזכה לראות כל צאצאינו וצאצאי צאצאינו כולנו יודעי שמך ולומדי תורתך לשמה מתוך בריות גופא ונהורא מעליא, ונזכה לקבל פני משיח צדקינו בקרוב אכ"ר.